

naiva

naiva

Galerija **Mirko Virius**
HDNU - Hrvatsko društvo naivnih umjetnika

HDNU Glasilo Hrvatskog društva naivnih umjetnika

Godina 2, broj 4, Zagreb, ljeto 2015.

Izlazi tromjesečno

Cijena 15 kn

Milan Generalić, "Branje žira", ulje na staklu, 65x92 cm, 2012. g.

str. 4-5

Održani 21. Podravski motivi

42. Ernestinovačka kolonija

str.18-19

In memoriam

U 2015. godini
napustili su nas iznenada
Franjo Vujčec
Milan Generalić
str. 20-23, 24-27

ISSN 1849-575-3

9 771849 575004

U ovom broju donosimo ...

str. 4-7 21. PODRAVSKI MOTIVI - sajam umjetnosti i tradicijskih i umjetničkih obrta

Impresum

Nakladnik: Hrvatsko društvo naivnih umjetnika - HDNU
 Tkalčićeva 14
 10 000 Zagreb
 Hrvatska, EU
 www.hd-naiva.hr
 email: galerija@inet.hr
 croatiannaiveart@gmail.com
 Tel. ++ 385 1 4813 730
 Mob. ++385 98 646 801
 IBAN: HR752360000-1101578162
 OIB: 23200766534
 MB: 3226239

SWIFT/BIC: ESBCHR22
 Jadranski trg 3A
 51 000 Rijeka, Croatia, EU
 IBAN: HR412402006-1100692725

Naiva - Glasilo Hrvatskog društva naivnih umjetnika

Glavni i odgovorni urednik:

Igor Mukić

Uređivački kolegij:
 Zrinka Pillauer Marić,
 Stanko Špoljarić, Branimir Udiljak, Igor Mukić, Ivica Fišter, Branka Hlevnjak, Miona Muštra

Novinari: Mihić Dubravko, Mladen Pavković, Sanja Perić, Andrea Mukić, Drago Živković, Ivica Kruščić, Zdeslav Draženović

Lektura i redakтура:
 Lektor.com.hr

Fotografije: Ines Igrac, Igor Mukić, Mladen Kos

Dizajn: Igor Mukić

Suradnici: Tomo Kralj, Ivona Kočiča, Đurđica Kos, Božica Jelušić, Miona Muštra, Tvrtko Klarić, Zrinka Pillauer-Marić, Dorotea Jendrić

Marketing: Mislav Vučetić

Tisak: Kerschoffset Zagreb d.o.o.

Naklada: 500 komada
ISSN 1849 5753

Novi članovi HDNU-a Slikar Mirko Grgić str. 25

ERNESTINOVO - održana 42. kolonija str. 18-19.

Intervju s umjetnikom Kipar Mato Tijardović str. 12

← **str. 10-11**

Franjo Klopotan

IZLOŽBA

Gradski muzej Varaždin "Palača Sermage" 19.8 - 5.9.

Slovenski slikar Anton Repnik

izlaže u Galeriji likovnih samorastnikov u Trebnju (SLO)

str. 28-29

Napomena: Glasilo **naiva** izlazi četiri puta na godinu; u proljeće, ljeto, jesen i zimu.

U KOPRIVNICI OD 21. PODRAVSKI

19.-21. 6. ODRŽANI

MOTIVI

Pripremila:
Andrea Mukić
Foto: Podravski list

KOPRIVNICA I ove godine tradicionalno su u Koprivnici u lipnju svečano otvoreni 21. Podravski motivi. Događaj je to na kojem sudjeluju mnogobrojni podravski umjetnici slikari i kipari koji predstavljaju široj publici svoja djela, slike i skulpture, na otvorenom. Sajam je to i tradicijskih te umjetničkih obrta. Dosad su štandovi s ponudom bili postavljeni na glavnom koprivničkom trgu, a iznimno ove godine smješteni su bili u parku.

LIKOVNI INFO naiva

Održana 7. likovna kolonija "Matija Skurjeni"

ZAPREŠIĆ - 2015.

LIKOVNI INFO
mativa

ZAPREŠIĆ Pod pokroviteljstvom Grada Zaprešića, u subotu, 30. svibnja 2015. godine u zaprešićkom prostoru Kluba Zaprešićana "Zapreščan", uz poznate Nove Dvore Jelačićeve održana je 7. likovna kolonija "Matija Skurjeni" Zaprešić 2015. Uz 20-ak umjetnika bili su nazočni i naši slikari, članovi Hrvatskog društva naivnih umjetnika, slikari Juraj Jonke i Milan Horvat-Hlebinski. Nastala likovna djela s te kolonije bit će ponuđena na

tradicionalnoj zaprešićkoj 11. humanitarnoj aukciji koja se svake godine održava u mjesecu prosincu u srednjoj školi Ban Josip Jelačić. Na dosadašnjim aukcijama prikupljeno je više od 500.000 kn, čime je potpomognuto ozdravljenje i bolji životu najpotrebitijima iz tog kraja. Djela će, također, biti izložena na jednomjesečnoj izložbi „Zaprešiću u čast 2015“, uz dane grada Zaprešića u listopadu ove godine u zagrebačkoj galeriji Sunce-Uriho uz popratni katalog.

Cest is d' best

ZAGREB - 2015.

ZAGREB U sklopu 19. međunarodnog uličnog festivala "Cest is d' best" početkom lipnja otvorena je i izložba "Zastavica moga grada" 7. međunarodnog festivala umjetničkih

zastavica na Trgu bana Josipa Jelačića. Prvo mjesto za likovno rješenje ove godine dobio je naš član, HDNU-ov tajnik, slikar Juraj Jonke iz Zagreba.

Pripremila: Andrea Mukić

NA SLICI: Nagređena Jonkeova zastavica (u sredini) na Trgu bana Josipa Jelačića u Zagrebu, a na slikama sasvim desno: Juraj Jonke i desno dolje, Jonkeova nagređena zastavica

Foto: Podravski list

LIKOVNI INFO **naIva**

NA SLICI su naši podravski slikari, umjetnici, članovi HDNU-a, (slijeva): Željko Kolarek, Tomislav Grabar, Nikola Večenaj i Mirko Bajsić

KOPRIVNICA - 2015

21. PODRAVSKI MOTIVI

čestita **Mirko Varnus**
HDNU - Hrvatsko društvo narodnih umjetnosti

PODRAVSKE MOTIVE 2015 svečano su otvorili ministar kulture RH, Berislav Šipuš (treći slijeva), njegovi pomoćnici i čelnici Grada Koprivnice. Motivi su trajali puna tri dana.

Foto: Podravski list

Cest is d' Best - Art Walk

ZAGREB - 2015.

ZAGREB U sklopu 19. Međunarodnog uličnog festivala „Cest is d' Best“ na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića početkom lipnja ispod spomenika banu Jelačiću postavljena je sedmodnevna izložba „U svom gradu otkrivam...“ 4. Festivala umjetničkih naljepnica. Prolaznici su mogli hodati

po umjetničkim naljepnicama kojima su nas zaintrigirali razni autori iz Zagreba. Tema natječaja „U svom gradu otkrivam...“ bila je vezana za skrivita ili manje poznata mjesta ili događanja u gradu Zagrebu. I ove godine svaki rad sadržavao je i jednu napisanu poučnu ili duhovitu poruku.

Foto: Fredy Fijačko i Djana Nazor

SLOVENIJA

13. - 20. lipnja 2015.

Foto: Primož Bregar

48. međunaroda kolonija likovnih izvornih umjetnika u Trebnju

LIKOVNA
KOLONIJA

SLOVENIJA, TREBNJE U Galeriji likovnih samorastnikov 13. lipnja ove godine otvorena je 48. međunarodna likovna

kolonija samoukih umjetnika. Koloniju je otvorila slovenska ministrica kulture Julijana Bizjak Mlakar i župan općine

Mirna, Dušan Skerbiš. Na toj koloniji sudjelovalo je devetero umjetnika, a trajala je sedam dana.

DIREKTORICA

CIK-a Trebnje Patricija Pavlič (gore) i župan općine Mirna, Dušan Skerbiš (dolje) otvorili su međunarodnu koloniju u Trebnju

UMJETNICI (slijeva) Nataša Prestor (Slovenija), Vojkan Morar (Srbija), Darja Lovak (Slovenija), Desanka Petrov Morar (Srbija) Mariana Mihut (Rumunjska), Lourdes de Deus Souza (Brazil) Nataša Knjazović, (Slovačka) Julijana Bizjak Mlakar, (ministrica kulture), Ana Knjazović (Srbija), Waldomiro de Deus Souza (Brazil), Patricija Pavlič, direktorica CIK-a Trebnje.

LIKOVNI INFO
maliva

Pripremila: Andrea Mukić

Izložba kipara Zvonimira Dangubića u Hlebinama

HLEBINE Povodom 21. Podravske motivu 18. lipnja otvorena je samostalna izložba Hlebinčanina Zvonimira Dangubića u Galeriji naivne umjetnosti u Hlebinama. Zvonimir Dangubić hlebinski je kipar koji se s oblikovanjem drva susreće u ranoj mladosti promatranjem ujaka Martina Hegedušića. Već tada

postaje mu jasno kako je kiparenje dugotrajan posao koji, osim znanja, vještine, često i velikih fizičkih napora, zahtijeva i veliko strpljenje. Unatoč tome, odlučuje se tome u potpunosti i ozbiljno posvetiti od 1990-ih godina kada su mu životne okolnosti to dopustile. Izložba uspijeva obuhvatiti gotovo cjelokupno

dosadašnje stvaralaštvo i predstavlja radove nastale u 20-godišnjoj karijeri, od 1995. do danas. Izložbu su otvorili: Marijan Špoljar, ravnatelj Muzeja grada Koprivnice i kustosica Helena Kušenić, dok se prisutnima za kraj obratio i sam autor.

Održana prva Međunarodna kolonija naive na Savi u BiH u Distriktu Brčko

BiH, BRČKO Ove godine po prvi put je u BiH, u Brčkom, organizirana 20.6. Međunarodna kolonija naive na Savi. Zapravo je to bila regionalna kolonija. U centru grada umjetnicima je na raspolaganje ponuđen lijep prostor u potkrovlju. Na koloniji su od naših slikara sudjelovali Zlatko Kolarek, Josip Gregurić i Stjepan Pongrac. Na koloniji je sudjelovao i jedan bošnjački slikar i jedan iz srpskog nacionalnog korpusa. Umjetnici su se ugodno družili i na kraju su po jedan rad ostavili u fundus uz obećanje kako će se ova tradicija nastaviti i sljedeće godine.

Propao HOMEF Plan za jesen 2015.

ĐURĐEVAC Nakon što smo objavili u 2. broju našeg glasila "Naiva" da bivši TV voditelj dječjih televizijskih emisija Đurđevčanin Siniša Cmrk planira u jesen 2015. godine u Hlebinama pokrenuti Hlebinski festival tradicijske glazbe (HOMEF) promovirajući podravske običaje, slikarstvo, kiparstvo i

podravske tradicijske zanate koji se je u rujnu trebao održati u Hlebinama, javio nam se Cmrk kazavši kako se festival ipak neće održati, a sve zbog toga jer je, kaže, naišao na nerazumijevanje lokalnih vlasti, a i sponzori su se oglušili na njegove pozive. Valjda će biti bolje sreće u idućem pokušaju.

IZLOŽBA

Gradski muzej Varaždin "Palača Sermage" Franjo Klopotan

Snimio Igor Mukić

19. kolovoza - 5. rujna 2015

KLOPOTAN je jedan od osnivača Hrvatskog društva naivnih umjetnika još od 1963. godine

IZLOŽBU pred 70-ak posjetitelja otvorili su djelatnici GMV-a Anita Peričić i ravnatelj GMV-a Miran Bojanić Morandini

VARAŽDIN U srijedu 19. kolovoza otvorena je u palači Sermage, u Galeriji starih i novih majstora u Varaždinskom muzeju izložba "Fragmenti sjećanja" Franje Klopotana na kojoj su izložena Klopotanova djela - većinom ulja na platnu i desetak djela na staklu. To je na neki način i kratka retrospektiva, a većina radova su u vlasništvu samog

autora. Ova samostalna izložba Franje Klopotana (r. 1938., Presečno kraj Novog Marofa) obuhvaća izbor radova nastalih u proteklih 25 godina umjetnikova stvaralaštva, među kojima su i recentna djela iz 2015. godine. Uz ulja na platnu i staklu te kolorirane crteže iz slikareva vlasništva i nekoliko privatnih zbirki, izložba je dopunjena fotografijama,

plakatima, novinskim člancima i dokumentima kojima se ocrtava Klopotanov slikarski put, dug već više od 55 godina, prožet sintezom nadrealizma, fantastike i naive umjetnosti. Prema riječima Franje Klopotana ovo je njegova posljednja samostalna izložba, nakon koje više za života ne kani samostalno izlagati svoje radove.

ZAGREB - 17. 8. 2015.

Umro Zagrepčanin Mario Dujić galerist iz Dubrovnika, promicatelj hrvatske naive

ZAGREB Nakon kratke i vrlo teške bolesti u ponedjeljak 17.8. u Zagrebu preminuo je voditelj galerije "Sebastian", Mario Dujić. Mario Dujić, inače i ugostitelj, bio je veliki ljubitelj umjetnosti, a posebice naive. Za vrijeme njegovog vodstva galerije "Sebastian", u njoj su izlagali i autori iz redova HDNU-a. Na otvaranjima izložbi Dujić bi isticao ljepote Dubrovnika, uvijek iznova naglasivši kolika mu je privilegija, kao rođenom Zagrepčaninu, voditi galeriju "Sebastian" i tako pridonositi dubrovačkoj kulturi. Imao je suprugu i dvoje djece.

MARIO DUJIĆ sa suprugom u bolnici u zagrebačkoj Dubravi početkom ljeta ove godine

28.8 - 16.10. 2015

Izložba u Galeriji naive umjetnosti u Hlebinama

HLEBINE U petak, 28. kolovoza u Galeriji naive umjetnosti u Hlebinama otvorena je još jedna u nizu studijskih izložaba koje nastoje na svjetlo dana izvući manje eksponirane autore. Ovog puta predstavljena je izložba slika Franje Talana i skulptura Josipa Ritoše. Izložbu su otvorili ravnatelj Muzeja Marijan Špoljar, kustosica Helena Kušenić te autor Josip Ritoša. Izložba će biti otvorena od 28.8-16.10.

Likovna kolonija "Drago Galić"

28. kolovoza 2015.

BiH, LJUBUŠKI, GRAB

Potkraj kolovoza u selu Grab u općini Ljubuški (BiH) održana je jednodnevna likovna kolonija "Drago Galić". Sudjelovala su deseterica slikara, većinom članova HDNU-a: Mirko Markešić iz Diklenice pokraj Bjelovara, Ivan Rođak iz Bjelovara, Mirko Horvat iz Kloštra Podravskog, Ivan Rep iz Seseva Podravskih, Stjepan Ivanec iz Kladara kraj Pitomače, Franjo Perović iz Virja, Vlado Dolenc iz Hlebina, Alojz Horvat iz Koprivnice, Josip Gregurić iz Koprivnice i Stjepan Pongrac iz Gabajeve Grede pokraj Hlebina. Svatko je donio jedno gotovo djelo, a po jedno su naslikali na koloniji i tamo ga ostavili. U isto vrijeme slikari Josip Gregurić i Stjepan Pongrac održali su u ljubuškom selu Bijači tečaj slikanja koji je pohađalo 15-ak učenika. Ovo je bila jubilara 10. kolonija. Skupili su dosad oko 400 umjetničkih djela.

Mato Tijardović

Tijardović i danas nakon više od 50 godina umjetničkog rada neumorno kipari u ateljeu u svojem domu u Osijeku

Mato Tijardović osnivač je Kiparske kolonije Ernestinovo, prvi put održane 1973. god. Nije prestajala s radom čak i u vrijeme najžešće agresije na Hrvatsku. Kolonija je jedinstvena u svijetu i predstavlja naše izvorne kipare u najboljem svjetlu

OSIJEK S doajenom našeg izvornog kiparstva, Matom Tijardovićem (r. 1947), razgovarali smo u njegovom domu u Osijeku u kojem ima uređen i kiparski atelje i u kojem u sretnom braku živi sa suprugom Brankom (59) i sinom Vedranom (32) i kćerkom Sunčicom (33). Tijardović je jedan od osnivača Hrvatskog društva naivnih umjetnika još od 1963. godine, a Tijardovićev umjetnički staž traje i više od 50 godina. On je i idejni začetnik kiparske Kolonije Ernestinovo koja traje više od 40 godina i kao takva jedinstvena je u svijetu.

Otkad se bavite kiparstvom?

- Od 1960. godine. Još kao osnovnoškolac gledajući kipara Petra Smajića, koji je bio i moj tetak, (njegova žena je bila sestra mog oca) dobio sam volju kipariti. Počeo sam u početku skromno kao dječarac rezuckati nožićem. Smajić kao najveći izvorni kipar u novijoj likovnoj povijesti predavao je likovni odgoj djeci u osnovnoj školi u Ernestinovu, među kojom sam bio i ja - njegov učenik.

Kad ste se počeli ozbiljnije baviti kiparstvom?

- Još od 1963. godine sam odlazio iz Ernestinova rodbini u Zagreb. Smajić me upoznao s Rabuzinom i Lackovićem

koji me odveo brijaču i kiparu Stjepanu Bastalcu u njegovu brijačnicu u Petrinjskoj ulici. Bastalec je bio jedan od prvih inicijatora osnivanja današnjeg Hrvatskog društva naivnih umjetnika, kod njega su se okupljali, Lacković, Klopotan, Belina... Bastalec je u svojoj brijačnici po zidovima vješao slike i izlagao skulpture nas nekolicine... Čitava brijačnica bila mu je prepuna radova izvornih umjetnika. To su bili počeci. A pomogao mi je savjetima i moj rođak kompozitor Ivo Tijardović prepoznavši u meni kipara. Savjetovao me je pri organiziranju mojih izložaba u inozemstvu.

Tada ste počeli i izlagati svoje radove. Sjećate li se kada ste prvi put izlagali i gdje?

- Prvi put sam s članovima tek formirane Udruge (HDNU) izlagao skupno 1965. godine. U to vrijeme smo radove na izložbe donosili pješke, nije bilo prijevoza automobilima. Imam i katalog s te izložbe. A prvu samostalnu izložbu sam također održao 1965. godine s Franjom Klopotanom u Palači Sponza u Dubrovniku. Te iste godine i u Osijeku, u Domu kulture, samostalno sam izlagao. Tada sam radio u poduzeću stilskog namještaja Mobilia u Osijeku, bio sam šef odjela Ukrasni elementi, učio sam mlade naučnike rezbariti. Tamo sam dugo radio, više od 25 godina.

Autor reljefa Mato Tijardović ispred bačve "Erdutskih vinograda", čiji je reljef kipario puna tri mjeseca s trojicom pomoćnika. Tema reljefa je "Posljednja večera" i berba grožđa

Tijardović je kipar s bogatim životnim i umjetničkim iskustvom. Skroman, energičan i u ozbiljnijim godinama elan ga ne napušta, a kako bi održao vitalnost i zdravlje, svaku drugu večer otrči po sedam kilometara

Kiparstvom sam se u to vrijeme bavio hobistički.

Koja vam je najvažnija izložba u životu?

- U Osijeku, a održana je 2005. godine. To je bila velika retrospektivna izložba na kojoj sam izložio više od 50 radova. Skupio sam ih iz mnogih privatnih zbirki. Izložba je bila toliko posjećena da sam s organizatorom dogovorio produljenje izložbe sa 30 na još dodatnih 60 dana. Tako da je trajala puna tri mjeseca. Do danas sam sudjelovao na 247 skupnih izložaba i priredio 78 samostalnih. Izlagao sam u Americi, Australiji, u većini europskih zemalja... Za sve te izložbe imam kataloge, sve sam dokumentirao...

Koji su, prema vašem mišljenju, vaši najzapaženiji radovi?

- Jedan od mojih zapaženih kiparskih radova bio je rad novih ulaznih vrata katedrale u Kijevu u Ukrajini sa 12 apostola na 12 uklada, prije 15-ak godina, potom je tu i skulptura od 2 i pol metra u domu hrvatskih hodočasnika „Ivan Merz“ u Rimu. Nakon toga sam ernestinovačke kipare odveo u Rim i tamo smo u dvorištu doma za hodočasnike oblikovali u drvetu skulpture njihovih važnijih povijesnih osoba. Napravio sam i križ za hodočašće mladih „100 godina u Rim“... Radio sam i ulazna vrata kapucinske crkve na Trgu Ante Starčevića u Osijeku...

A što je sa skulpturom pape u Đakovu koju ste napravili 2003. godine od hrasta koji je 500-tinjak godina ležao u vodi?

- Napravio sam od tog hrasta, uz pomoć još dvojice kipara, realistički lik pape, koji je visok oko 3 metra. Vrlo teško ga je bilo obrađivati. Papa Ivan Pavao II., Wojtyła, došavši 2003.

godine u samostan u Đakovo, sjeo je ispod tog kipa i 45 minuta molio sâm u tišini. Mi smo ga šutke promatrali iz samostana kroz prozor.

Napravili ste i za vinariju „Erdutski vinogradi“ reljef za najveću bačvu na svijetu u kojoj se čuva vino i taj je podatak ušao u Guinnessovu knjigu rekorda. Je li to točno?

- To je bačva u kojoj se čuva 75.000 litara vina, a reljef s prednje strane ima površinu od 26 m2. Tema „Posljednja večera“ dominira reljefom, a pomogla su mi još trojica kipara, Ivan Forjan, Vedran Jakšić i Saša Matković. Bačva je visoka oko 5 metara, dugačka je oko 6 metara, teška je oko 17 tona. Taj drvorez na prednjoj strani zamislili smo kao oltar vinskog podruma. Prikazali smo sadnju i berbu, vinske svece Vinka i Martina, grb vinarije iz 1730. godine te još 32 portreta i više od 50 grozdova. Rub reljefa ukrašava pleter troplet. Dovršena je 1990. godine, a rezbarili smo je oko 3 mjeseca. Da, u Guinnessovoj je knjizi rekorda.

A napravili ste i skulpturu „Mačkamami“ koja se nalazi na otvorenom na osječkom okretištu tramvaja na Bosutskom neselju. O čemu je riječ?

- Većina Osječana niti ne zna da je popularna Mačkamama zapravo plemkinja Paulina Hermann. Inače, riječ je o pomalo ekscentričnoj bogatašici koja nije imala djece, a živjela je u dvorcu na Bosutskom naselju, koji i danas nosi naziv dvorac Mačkamama. Osim što je pomagala sirotinji, Paulina Hermann osobito je voljela mačke, pa je svoj dvorac dijelila upravo s nekoliko stotina ljubimica, a navodno je posjedovala i jednog lava. Tolić, Forjan, Sermek i ja smo radili tu skulpturu visoku 3 metra. Skulptura je zamišljena tako da Paulina drži jednu mačku u rukama, a 3 mačke su joj bile oko nogu.

"Raspelo", orah, 14x7 cm, 2001. godina

"Krist", breza, 32x14x13 cm, 1980. godina

"Mačkamama", hrast, 300x70x70 cm, 2006. godina

"Mačkamama" na okretištu tramvaja u Bosutskom naselju u Osijeku i bivši dogradonačelnik Goran Matković

Ubrzo su dvije mačke iz podnožja ukrali.

Koje teme su vas najviše okupirale u samim počecima vašeg umjetničkog puta?

- Seljačke teme, ali posebno me okupiraju sakralne teme. Još kao mlad završio sam školu za majstora-rezbara. Posebno me je podupirao Oto Švajcer osječki likovni kritičar, esejist, autor desetak monografija...kasnije i sam slikar. Podupirao me je i „Lutajući Reporter“, Gerhard Ledić koji je 1973. godine napisao jedan lijepi novinski članak o meni. A od kipara su me privlačili majstori starih Grka, a posebno Meštrović. Do danas u više od 30 katoličkih crkvi napravio sam križne puteve, npr. u crkvi Leopolda Mandića u Osijeku, u dvije crkve na Kupresu, u Poljicama, u đakovačkom Josipovcu, u Opatiji, u Aljmašu, u Kopačkom Ritu...

Koje su dimenzije najveće skulpture koju ste napravili, a koliko je velika najmanja?

- Najveća je moja skulptura Krista visine 6 metara, a nalazi se na jezeru Borovik kod Đakova. Nedavno je napravljena. Radio sam i minijature od svega nekoliko centimetara. Ponekad je minijaturu teže napraviti nego veliku skulpturu.

U kojim materijalima radite skulpture?

- U drvu i u kamenu. Najčešće korisim hrast jer je jedino drvo koje može vani opstati. Ako se održava takav hrast-skulptura može trajati kao i željezo. Zatim koristim brezu, orah, krušku, klen...

Je li se u vrijeme nakon 1960-ih moglo profesionalno živjeti od kiparstva? Može li se danas?

- Tada se nije moglo živjeti od kiparstva. Tek kasnije kad umjetnik stvori ime, tada može živjeti od prihoda stvorenog

od umjetničkog rada. Primjerice, u početku ernestinovačke Kolonije bi nam obavezno dolazili stranci i pokupovali bi većinu radova. Dobro se uprihodovalo. Danas je ta potražnja smanjena.

Vi ste Mato osnivač ernestinovačke Kolonije. Što ste, pokrenuvši tu Koloniju još 1973. godine, htjeli postići?

- Promicati naivno kiparstvo. Prvo smo 1972. godine u osnovnoj školi održali generalnu probu ernestinovačke Kolonije. Tada na prvoj Koloniji 1973. godine sudjelovali su Petar Smajić, Mato Tijardović, Siniša Tešankić, Mato Generalić, Mijo Kuzma, Martin Hegeđušić, Josip Bičanić... Od tada do danas nastalo je više od 800 umjetnina - drvenih skulptura ili pak slika, a Ernestinovo je postalo jedinstveno u svijetu - selo umjetnička galerija jer su brojne skulpture izložene u Galeriji „Petra Smajića“ ili u parku te ispred ernestinovačkih obiteljskih kuća. Prve su Kolonije trajale dva tjedna, sporo se radilo jer nije bilo motornih pila i drvo se u početnoj fazi obrađivalo ručno sjekirama. Posljednjih godina u Koloniju pozivamo i slikare - oni su naši gosti. A dolazili su nam umjetnici iz Japana, Njemačke, Amerike...pa i likovno akademski umjetnici. Tako je i danas.

Je li se Kolonija ugasila za vrijeme Domovinskog rata? Ovdje u Slavoniji su bila velika razaranja, zar ne?

- Za vrijeme najgoreg rata dok smo bili prognani iz Ernestinova, Kolonije smo održavali u Osijeku. Radili smo uz Dravu u hotelu Osijek. Šest godina u progonu Kolonija nije prestajala s radom. Svake godine smo je održali. Više od 200 skulptura je popljackano i odvezeno u Srbiju. Nedostaje nam 17 radova Petra Smajića, nedostaju nam radovi kipara Ivana Kuzmiaka, Mate Lackovića, Martina Hegeđušića, Mate Generalića...zatim slike Ivana Rabuzina, Ivana Lackovića koji je posebno bio oduševljen našom Kolonijom... Nadam se da ćemo vratiti jednoga dana te naše radove.

Jeste li bili na kojoj koloniji u inozemstvu?

- U Njemačkoj sam bio na nekoliko tamošnjih kolonija i u Mađarskoj na više kolonija.

Jeste li do sada objavili monografiju o vašem uspješnom životnom umjetničkom putu koji do danas traje nešto više od 50 godina?

- Nisam. Nije bilo prilike, a niti sredstava za takav poduhvat. Skupo je danas napisati i tiskati kvalitetnu monografiju.

Jeste li se umorili od kiparstva? Je li vam dosadilo?

- Ne. Danas kiparim s više žara nego kad sam bio mlad. Ne znam odakle mi ta snaga. A i sportski sam tip. Svaku drugu večer trčim po sedam kilometara.

Po vama je i u Viškovu, mjestu nadomak Rijeke, nazvana i jedna kiparska škola „Mate Tijardovića“. Je li to točno?

- Da. Točno je. Školu vodi kipar Rajko Srok, a i ja svratim nekoliko puta godišnje do njih.

Tko je vaš favorit u slikarstvu?

- Ivan Generalić, Mijo Kovačić, Ivan Večenaj, Ivan Rabuzin, a najviše sam se družio s Lackovićem i starim Bahunekom. Zapravo su svi slikari dobri.

Tko su danas, prema vašem mišljenju, perspektivni mladi kipari?

- Tolić Ivica, Siniša Tešankić, Vlado Hržica, Vedran Jakšić ...

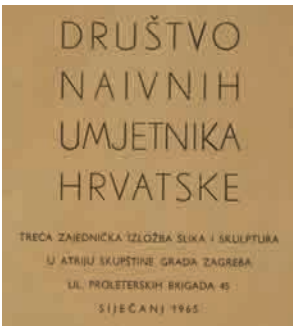

„Kompozicija“, 197x50x50 cm, hrast, 2015. godina

(Lijevo) Kompozicija s ovogodišnje ernstinovačke kolonije.
(Desno) Raspelo iz 1964. godine koje je posebno pohvalio Krsto Hegedušić

„Raspelo“, kruška, 32x18 cm, 1964. godina

Katalog za 3. skupnu izložbu HDNU-a iz 1965. godine na kojoj je sudjelovao i Mato Tijardović s dva rada

„Naši običaji“, orah, 44x20x18 cm, 1979. godina

ERNESTINOVO Od 1. kolovoza do 9. kolovoza održana je ove godine već tradicionalna 42. Kiparska kolonija Ernestinovo koju je organizirala općina Ernestinovo i Likovna udruga „Petar Smajić“, a na kojoj je ove godine sudjelovalo 11 kipara i devetero slikara iz Hrvatske i inozemstva.

Čelnici udruge predsjednik Mato Tijardović i tajnik Ivica Tolić, te kipar Siniša Tešankić i Dino Tijardović bili su čelnici ovogodišnjeg Organizacijskog odbora Kolonije. Medijski pokrovitelji bili su list „Glas Slavonije“ i „Slavonski radio“.

Ulaz na koloniju bio je besplatan, a u sklopu programa organiziran je malonogometni turnir, samostalna izložba kipara Mate Tijardovića, a nastupili su i „Najbolji hrvatski tamburaši“.

Kolonija je trajala devet dana, a svaku večer održavao se bogat kulturno-zabavni program, na kojem su nastupali brojni estradni umjetnici.

Zanimljivo je bilo i natjecanje u kuhanju čobanca. Nastupili su i „Bosutski bečari“, a na zatvaranju Kolonije održan je i koncert „Letećeg odreda“ i Denisa Dumančića.

Posjetitelji su svakodnevno mogli razgledati u parku ispred galerije LU „Petra Smajića“ kako nastaju skulpture većih dimenzija iz slavenskog hrasta, a koje se poslije postavljaju u parku i ulicama mjesta Ernestinova.

Slikari su također svakodnevno slikali u parku, a njihova djela su potom bila izložena u galeriji „Petar Smajić“. Svake godine Koloniju u tjedan dana posjeti desetak tisuća mještana i gostiju iz svih dijelova Hrvatske i inozemstva.

UMJETNICI (desno s lijeva) kolega pomoćnik, Ivica Tolić, Siniša Tešankić, Rajko Srok, Mato Tijardović, Luka Tolić, Dražen Tetec, Nedjeljko Malenica, Vlado Hržica, kolega pomoćnik, Zvonimir Dangubić, Rozvelt Kapović →

Narodna kolonija OVO 2015.

Skoro svaka od ovih skulptura na slici visoka je u prosjeku oko 2 metra

SUDIONICI KOLONIJE

Kipari:

1. Mato Tijardović, Osijek
2. Siniša Tešankić, Ernestinovo
3. Vlado Hržica, Antunovac
4. Nedo Malenica, Osijek
5. Zvonimir Dangubić, Hlebine
6. Vedran Jakšić, Osijek
7. Luka Tolić, Ernestinovo
8. Rajko Srok, Viškovo
9. Ivo Forjan, Bilje
10. Tamas Kovacs, (Mađarska)
11. Christian Bahr (Njemačka)

Slikari:

1. Ivo Kolar, Križevci
2. Rozvelt Kapović, Osijek
3. Biserka Greif, Ernestinovo
4. Dražen Tetec, Hlebine
5. Darko Tomić, Vukovar
6. Pero Beuk, Vinkovci
7. Slavica Jalovičar, Čepin
8. Hrvoje Takač, Osijek
9. Duško Janković, ak. slikar (Kanada)

Franjo
VUJČEC

IN MEMORIAM (1939-2015)

2001 F Vuj

"Lovac", ulje/staklo, 36x44 cm, 2001.g.

НѢС

"Japa papa", 1963 g., ulje/staklo, 421x368 mm,
HMNU, inv.br.1862

Franjo Vujčec

1939 - 2015

Priredio: Mladen Trbnikar
Fotografije: Igor Mukić i arhiva HMNU-a

Vladimir Crnković, Umjetnost Hlebinske škole,
HMNU, Zagreb 2005., str. 222-224.

Ove godine 1. lipnja preminuo je u koprivničkoj bolnici u 76. godini slikar Franjo Vujčec, dugogodišnji član HDNU-a. Poznati podravski naivni umjetnik život je proveo u rodnoj Goli, a slikati je počeo 1961. godine. Bavio se i glazbom svirajući po svadbama i lokalnim zabavama. Od početka 1980-ih oslabio mu je vid, sve manje je slikao, a više se posvetio glazbi. Živio je samačkim životom. Ostavio je zapaženi trag u povijesti hrvatske naive.

"Badnjak", 1978 g., ulje/staklo, 300x300 mm

Franjo Vujčec, uvaženi slikar Hlebinske škole i hrvatske naive, rođen je 11. kolovoza 1939. u siromašnoj seljačkoj obitelji u Goli, u Podravini. Završivši pet razreda osnovne škole, pomaže roditeljima u poljodjelskim radovima i domaćinstvu. Od rane mladosti bavi se muzikom i često svira i pjeva po seoskim veselicama, u svatovima i na proštenjima. Potaknut primjerom svog sumještana Ivana Večenaja, te rođaka Martina Mehkeka iz Novačke, slikati počinje 1961.; prvi put izlaže 1963. Pripada, dakle, trećem naraštaju slikara Hlebinske škole, koji su se javili početkom šezdesetih godina. Isprva radi malo, uglavnom zimi, kada je manje poslova na zemlji i u obiteljskom gospodarstvu, te ljeti, nedjeljama i praznicima. Godine 1964. usavršava tehniku slikanja na staklu: dozrijeva njegova osebujna groteska, sve predočeno znatno deformira, te se počinje služiti tamnim i violentnim, vrlo ekspresivnim koloritom. I u Vujčecovim slikama susrećemo mnoštvo elemenata stvarnosti - viđenih i doživljenih u različita vremena, pa čak i na različitim mjestima - koji u samom stvaralačkom procesu izrastaju u sliku jedinstvena događanja. Prevladavaju motivi poljodjelskih radova; umjetnik prikazuje

život sela prošlosti, arhaičnu i siromašnu sredinu svog djetinjstva. Zbog specifičnih stilizacija i shematizama, pojednostavnjivanja i karikiranja, narušavanja realnih i logičkih proporcija, te nadasve osebnoga i proizvoljnoga kolorističkog tretmana, njegovi prikazi seoskoga svakodnevnog života nikada nisu realistički. Štoviše, scene su mu često vremenski indeterminirane; radi se o bajkovitim prikazima gdje su fizionomije ljudi, njihova odjeća, tipovi arhitekture, te vrste raslinstva podrijetlom iz slikarova zavičaja.

U ranim je djelima veća usredotočenost na ljudsku figuru - potencirano velikih glava, ruku i nogu - te na samu radnju. Kasnije, Vujčec se počinje sve potpunije usmjeravati krajoliku i prikazima osebnih ugođaja. Naracija u njega nikada nije suviše naglašena i nema značajniju ulogu. Mrtve prirode druga su njegova velika tema. Prikazuje voće, povrće i cvijeće svog zavičaja, a često ustrajava na nekom motivu koji postaje gotovo njegov znak raspoznavanja (paprike, plodovi maka, kukuruz, suncokreti). Mrtve prirode gotovo uvijek povezuje s pejzažom: u prvom su planu veliki, plastično riješeni i

koloristički snažno naglašeni oblici mrtvih priroda, u drugom vidimo dubok i prostran krajobraz, s njegovim brojnim usitnjenim konstitutivnim elementima. Paradoksalne situacije nastaju kada evidentno ljetne plodove i cvjetove združuje sa zimskim, zasniježenim krajolikom; pritom elementi mrtvih priroda često "vise" iz gornjega, rubnog dijela slike, a da se ne vidi o što su ovješeni.

Od 1964. godine, pa do kraja šezdesetih, nastaje niz djela karakteriziranih osebujnom dramatikom tamnim i intenzivnim koloritom, gotovo ekspresionističkih naboja. Osim kolorita, ekspresionističkih suznačajki i jake stilizacije, autor znatno narušava proporcije likova, uvodeći karikaturalnost, grotesku i burlesku. Sve se uvijek događa u sutonu ili noću s jakim kontrastiranjem te izmjenom svijetlih i tamnih zona. To je doba Vujčecovih vjerojatno najvrsnijih ostvarenja (Krčma pri Grgi, 1967.; K polnočki, 1969.); u njima nema preciznoga minucioznog opisivanja, sve je podvrgnuto temperamentom zahvatu i snažnom koloritu. Vidimo vatromet različitih kolora, najčešće žestokih crvenih, žutih i zelenih. Pojedine su slike prožete mistikom, tajanstvenim ozračjem, koji proistječu podjednako iz kolorita, osebujnih rasvjeta, te načina predstavljanja oblika, osobito bajkovito isprepletenog i moćnog drveća golih grana i grančica.

Znatne promjene zahvatile su Vujčecovo slikarstvo početkom sedamdesetih godina: oslabjela je dramatičnost, grotesknost i ekspresivnost, a pojačala se liričnost. Na slikama počinje prevladavati veselje, bukolika i optimizam, romantičnost i idiličnost. Za razliku od ranijega zagasitog,

"Puran na plotu", 1986 g., ulje/staklo, 500x500 mm

"Bijele ruže u tegli", 1978 g., ulje/staklo, 300x300 mm

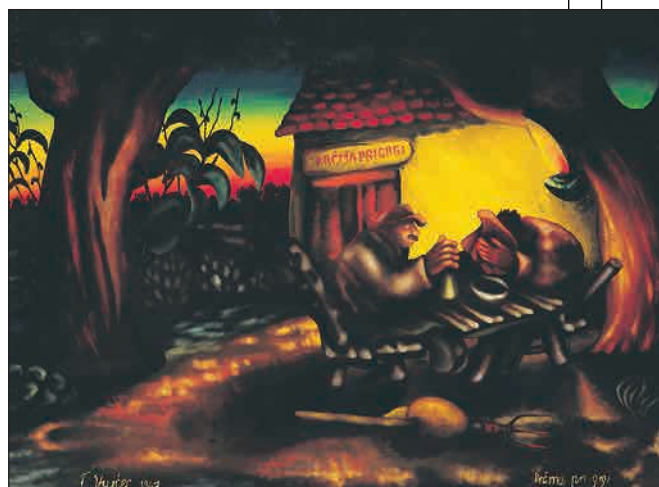
"Krčma pri Grgi", 1967 g., ulje/staklo, 375x503 mm, HMNU, inv.br. 1531

mračnog i reskog kolorita, boje postaju svjetlije i suptilnije. Pritom mu sve rjeđi, razliveniji i gotovo lazurni nanosi omogućavaju vrlo meka tonska pretapanja. To je doba kada se Vujčec sve manje bavi poljoprivrednim poslovima, te se u potpunosti posvećuje slikarstvu i postaje profesionalnim umjetnikom.

Franjo Vujčec sudjelovao je na više od 150 skupnih izložaba. Među njegova najznačajnija postignuća valja ubrojiti: sudjelovanje na izložbama *The Hlebine School*, Mercury Gallery, London 1965; *Naive Malerei aus Jugoslawien*, Volksbildungsheim, Frankfurt am Main 1966; *Umjetnost Podravine*, Gradski muzej, Bjelovar 1967; *Naïfs Jugoslavi*, Galleria Levi, Milano 1968. Zatim bilježimo višegodišnju suradnju s galerijom Del Cortile u Novari, koja je započela 1968., te sudjelovanje na izložbama: *Naive Paintings from Yugoslavia*, Friedhoff Studio, Puerto Rico 1974; *Utemeljitelji Društva naivnih likovnih umjetnika Hrvatske*, Galerija „Mirko Virius“, Zagreb 1977; *Hlebinski krug / pedeset godina naivnog slikarstva*, priređene u Galeriji u Hlebinama i Galeriji primitivne umjetnosti u Zagrebu 1981; *Naive Kunst des Hlebiner Kreises / Malerei, Plastik*, Burgenländisches Landesmuseum, Eisenstadt 1984; *I Famosi Naïfs di Hlebine*, Castelo di San Giusto, Trieste 1985.

Franjo Vujčec (lijevo) i njegov prijatelj, kolekcionar Zdravko Gjurek ispred Vujčecove kuće u Goli 2000. godine

naiva

IN MEMORIAM naiva

In memoriam**Milan
Generalić**

1950 - 2015

**Odlazak
dobrog čovjeka**

Napisala: Božica Jelušić

Slikar i kipar

"Uskrsli Krist, visina 70 cm, drvo, 2014.g.

Među najtužnije vijesti tekuće godine, spada ona o smrti hrvatskog slikara Milana Generalića iz Hlebina, koji nas je napustio u najvećem naponu slikarske strasti i mogućnosti. Iza sebe ostavio je zamjetan opus slika i skulptura, crteža i ilustracija, te freski i grupnih kompozicija u javnim prostorima, smještenim u Hrvatskoj i u inozemstvu. Rastao je u umjetničkom okrilju obitelji Generalić: otac Mato zapažen je među prvim kiparima naiviske provenijencije, a stric Ivan Generalić nesebično je, od najranije dobi, davao poduku darovitom dječaku, svome nećaku. Kasnija likovna znanja i „tajne zanata“ Milček je učio i stjecao na ŠPU u Zagrebu, ističući uvijek vrijedno mentorstvo svojih profesora, koji su mu dopuštali da slobodno razvije svoj izraz i tehniku ulja na staklu, po čemu se, ujetno, svrstava među nastavljache „Hlebinske škole“.

Iskrenost njegove vizije, čist i ekonomičan potez kista, fina kromatska skala, izdvojili su ga već na početcima, te mu slavno prezime i nije trebalo kao „odskočna daska“. Sve je rezultate postigao talentom, radom i marljivošću. Tisuće vlati trava i sitnih hrastovih listova, svjedoče o strpljivosti njegova kista i stvaralačkoj koncentraciji.

Od stričeva je primjera preuzeo perspektivu: razlistavanje prostora u nekoliko planova, detalje u prvom, najbližem redu slike, uravnotežen raspored objekata, vjernu arhitekturu i anatomske točne građu tijela predodčenih likova. No, to nikako nije kruto, realističko „preslikavanje“, već neka vrsta zbirnih planova i detalja podravnog krajolika, s jasno naznačenim godišnjim dobima. Milčekov je panoptikum vedar, živ, neodoljiv, vidimo u njemu i „cvjetnu Galileju“

"Pevac", visina 60 cm, drvo, 2014.g.

i nekadašnju Arkadiju, s moćnim drvećem, uzbibanim travama, bujnim kukuruzima, bistrim potocima, šarenim vinogradima u jesenjem sjaju, te bistrim potocima koji brazdaju dlan ravnice, donoseći joj plodnost, zelenilo, raskoš. Kao zaljubljenik sela i starog, fiziokratnog načina života, Milan Generalić kistom je „ispisao“ možda najljepše posvete toj drevnosti, starožitju i tradicijama svoga voljenog zavičaja. Botanika i animalistika podjednako su mu bliske, pa slobodno vadi motive po sjećanju ili po viđenom, slikajući lako i poletno, kako to već biva kad je čovjek potpuno predan predmetu svoga bavljenja.

Upoznavši galeristu i kolekcionara Luku Bašića, Milček je dobio svojevrstni „prolaz“ prema inozemstvu, gdje je također postigao lijep odjek i visoka pri-

znanja (Austrija). Velik dio njegovih radova nalazi se u uglednim inozemnim galerijama i zbirkama. Imao je sigurno i čvrsto mjesto na hrvatskoj likovnoj sceni.

Posljednjih godina oživio je i svoju ljubav za kiparstvo, izrađujući uglavnom sakralne motive i likove, no i motive iz bliskog seoskog okruženja. Rez mu je energičan, siguran, likovi zbijeni i puni energije, živahne facijalne mimike i naglašena „govora tijela“. Milčekova dobrotu, humor, altruizam i ljubav za stvarni svijet, ostaju zabilježeni u njegovim radovima. Sjećanje na njega osigurava trajnost, osobito u naše doba, kada je malo istinski dobrih ljudi. Za prijatelja Milčeka to možemo u potpunosti jamčiti.

"Poplavljeno žito", 80x60 cm, ulje/staklo, 2007 g.

In memoriam

1950 - 2015

Milan Generalić

"Obiranje lipe", 2007g., ulje/staklo, 80x60 cm

Milan Generalić rođen je 18. ožujka 1950. g. u Hlebinama. Osnovnu školu pohađao je u Hlebinama. Godine 1969. završava Školu primijenjenih umjetnosti u Zagrebu, na Odsjeku za slikarstvo. Prve poduke iz tehnike slikanja na staklu dobiva u 11. j godini od svog strica Ivana Generalića. Prvu samostalnu izložbu ostvaruje 1969. g. u Kuli Lotrščak u Zagrebu i u Hlebinama, a organizator spomenute izložbe bio je Josip Generalić. Nakon toga slijede brojne izložbe u zemlji i inozemstvu, uglavnom u organizaciji Luke Bašića. Podjednako se bavio slikarstvom i kiparstvom, što svjedoče njegova brojna djela iznimne posebnosti. Bio je član Hrvatskog društva naivnih umjetnika i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Živio je i radio u Hlebinama, sve do svoje smrti 23. svibnja 2015. Sahranjen je u Hlebinama 25. svibnja ove godine.

"Sveta obitelj", 2012 g., drvo, visina 130 cm

"Sveta obitelj", 2014 g.,
drvo, visina 40 cm

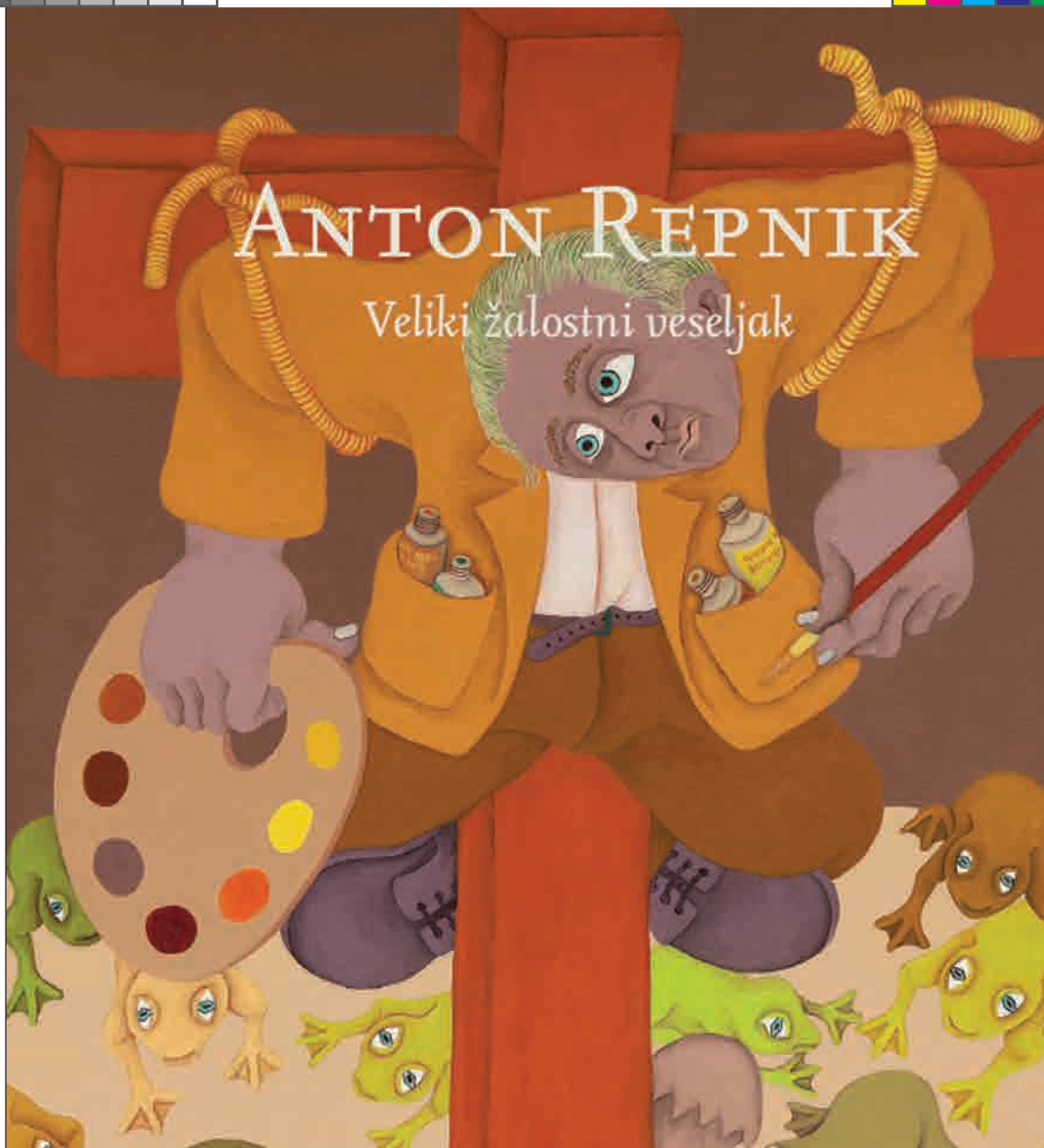
"Ljeto u Bereku", 2013 g., ulje/staklo, 60x80 cm

"Zeleni kukuruz", 2007 g., ulje/staklo, 60x80 cm

Umjetnik je bio povezan s Gradišćem i Gradišćanskim Hrvatima. Lani je izradio fresku za kapelu u Keresturu, a godinama je sudjelovao na likovnim radionicama u hrvatskom mjestu Trajštofu u Austriji, i to od samoga utemeljenja likovnih radionica 1995. U Trajštofu je, prije 17 godina

izradio i fresku svete Magdalene u kapeli uz rijeku Vulku. Svoje zadnje djelo u Gradišću napravio je lani za novu kapelu u Keresturu, uz cestu prema granici. Ondje je na inicijativu mještanina Kerestura Helmuta Gagera, naslikao fresku svetoga Jakova.

ANTON REPNIK

Veliki žalostni veseljak

SLOVENIJA

Galerija likovnih samorastnikov - Trebnje

IZLOŽBA - 21.5. - 11-10. 2015

Gore: "Rega rega kvak" (krupni detalj) ulje/platno, 80x100 cm, 1999.g. (naslovnica kataloga). Dolje: Anton Repnik na otvaranju svoje izložbe 21.5. 2015 u galeriji u Trebnju u Sloveniji

Anton Repnik rođen je 1935. godine. Po zanimanju je postolar, a sad je u invalidskoj mirovini. Od 1970. godine član je Slovenskog društva likovnih umjetnika Maribora. Kao slikar, prvi put predstavio se 1963. godine, a prvu samostalnu izložbu priredio je 1965. godine u Mariboru, nakon čega su uslijedile brojne samostalne i skupne izložbe. Za umjetničko stvaralaštvo dobio je više nagrada, uključujući i posebnu diplomu u Slovenj Gradecu na izložbi *Mir, humanost i prijateljstvo između naroda 1965*. Zatim nagrada općine Radlje za dostignuća u kulturnim i umjetničkim aktivnostima u 1966., plaketu za sudjelovanje u Trebinjskim umjetničkim kolonijama, *Grand prix de la collection Winston les peintres et sculpteurs naïfs* in 1974. *Berneker* nagradu za kreativna postignuća u 1987. i mnoge druge nagrade. Od 1965. godine živi i radi u općini Muta (Koruška, sjeverna Slovenija) gdje ima studio i privatnu galeriju. O njemu je TV Slovenije snimila i dokumentarni film. Njegov sin Janez Repnik (r.1968) također je istaknuti naivni slikar koji je poduke za svoje prve umjetničke korake dobio od svojega oca Antona Repnika.

Snimio: Primož Bregar

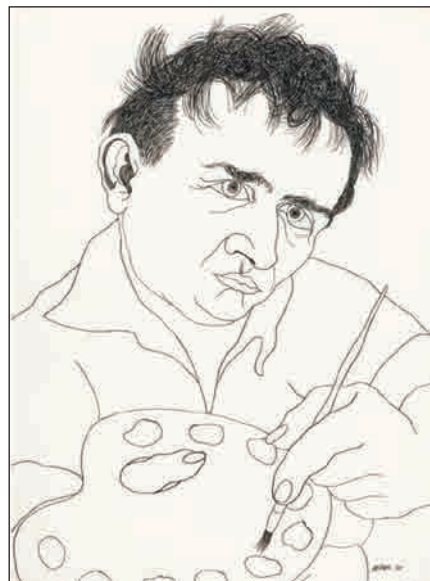
"Siromah, uzet će te vrag", ulje/platno, 80x95,5 cm, 2013.g.

"Sramežljiva ljubav", ulje/platno, 80x60 cm, 2005.g.

"Sramežljiva ljubav", ulje/platno, 80x60 cm, 2005.g.

"Autoportret", tuš/karton, 41,8x29,8 cm, 1970.g.

"Uzdah", tuš/karton, 40,6x29,5 cm, 1970.g.

"Život svetaca", ulje/platno, 90x110 cm, 2007.g.,

"Ljubav na plotu", ulje/platno, 70x50 cm, 2012 g. 1970.g.

Nova likovna udruga **HDLU Zagreb**

*U Zagrebu je ove godine osnovana nova likovna udruga **HDLU Zagreb**, koja zasad broji 73 člana. Mahom su to likovno školovani umjetnici, ali primaju iiskusne samouke iz cijele Hrvatske. Za razliku od krovnog HDLU-a zagrebački HDLU želi odabrati neki novi smjer u likovnosti, rekao je njihov tajnik - Robert Štimec. Zasad nemaju prostor gdje bi se okupljali, ali rade na tome da riješe to pitanje*

Robert Štimec tajnik je HDLU-a Zagreb i voditelj galerije Crocrodeal u Radićevoj ulici br. 16 u Zagrebu

U hrvatskom likovnom prostoru je proljetos osnovana nova likovna udruga, Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Zagreb, skraćeno HDLU Zagreb, sa sjedištem u Zagrebu, čime je udruga HDLU Zagreb stekla svojstvo pravne osobe.

HDLU Zagreb je osnovan u cilju promicanja, razvitka i unapređenja likovne umjetnosti i vizualne kulture u Hrvatskoj, te zaštite radnih i socijalnih prava članova udruge, hrvatskih i zagrebačkih profesionalnih likovnih umjetnika.

Udruga sukladno ciljevima djeluje na području kulture i umjetnosti, te zaštite radnih i socijalnih prava profesionalnih likovnih umjetnika, članova HDLU Zagreb.

Rad HDLU Zagreb bit će potpuno transparentan i otvoren na uvid svim članovima, ali i široj društvenoj zajednici. Na osnivačkoj skupštini Hrvatskog društva likovnih umjetnika Zagreb, održanoj 10.4.2015. usvojen je Statut udruge i odlučeno je da će Predsjednica HDLU Zagreb biti mr. art Krešimira Gojanović, ak. slik. graf. Dopredsjednica HDLU Zagreb je Vlasta Pastuović Aleksić, dipl. slikarica. Tajnik udruge je Robert Štimec, grafički dizajner

i umjetnički voditelj zagrebačke Poklon galerije Crocrodeal. Savjetnica HDLU-a Zagreb za strukovne kriterije i umjetničke aktivnosti je akademska slikarica i profesorica likovne kulture Diana Šimek. Savjetnici HDLU Zagreb također su i mr. sci Stjepan Katić, urednik portala Akademija-Art, te Mia Peretić, dipl. politolog.

Udruga će početi s upisivanjem zainteresiranih članova sukladno propisima iz svog Statuta. Do početka 2016. godine članovi neće plaćati nikakvu članarinu, a nakon toga će pitanje članarine biti riješeno na godišnjoj skupštini Društva, kroz demokratski konsenzus svih članova HDLU Zagreb.

Jedna od glavnih zadaća udruge je okupljanje i povezivanje profesionalnih likovnih umjetnika koji žive i djeluju u Zagrebu i Zagrebačkoj županiji, kao i svih ostalih profesionalnih umjetnika u Hrvatskoj i šire, a koji podržavaju ciljeve i djelatnosti zagrebačkih likovnih umjetnika, članova HDLU Zagreb. U vezi svih dodatnih informacija o HDLU Zagreb, slobodno se javite na njihov e-mail:

hdlu.zagreb@outlook.com

U GOSTIMA KOD ...

Člansku iskaznicu ima svaki član HDLU-a Zagreb, rekao je grafički dizajner s 30-godišnjim iskustvom Robert Štimec (desno)

"Hommage Vlaha Bukovcu" (Ilirski narodni preporod),
ulje/platno, 70x100 cm, 2014.g.

Mirko Grgić

Slikar

"Borovac", 60x80 cm, ulje/platno,
2013.g.

"Jedra", ulje/lesonit,
29x32 cm, 2014.g.

Slikar Mirko Grgić rođen je 1955. godine u Borovcu, nadomak Novske. Po zanimanju je RTV tehničar. Slikarstvom se bavi od srednje škole. Godine 1999. pronalazi svoj prepoznatljivi stil. Uglavnom slika tehnikom, ulja na platnu i na lesonitu i to manje formate, a platna sam napinje na blind okvire. Teme su mu uglavnom sjećanje na djetinjstvo i hommage starim hrvatskim majstorima.

Dosad je izlagao triput samostalno, a sudjelovao je na oko 50-ak skupnih izložaba. Bavi se i spisateljstvom. Objavio je knjigu o graničnim područjima nauke. U HDNU primljen je 2015. godine. Živi i stvara u rodnom Borovcu.

Mirko Grgić
Borovac 46
44323 Rajić

"Tkalje", ulje/platno, 66x89 cm, 2013.g.

“Materina priča”

ZAGREB
Preradovićeve 31

Hrvatska kuća

Hrvatska etno kuća „Materina priča“ neprofitni je projekt kulturnog amaterizma udruge Hrvatska kuća (raniji naziv Petrine pletilje) sa zadaćom očuvanja i promicanja tradicijske kulture i baštine, te stvaralaštva utemeljenog na tradiciji. Udruga djeluje 20 godina i okuplja više od 300 članova: ovaj projekt ostvaruje već nekoliko godina kao jednu od svojih temeljnih zadaća.

Hrvatska kuća smještena je u atraktivnom i tradicijski uređenom prostoru u središtu Zagreba, (vlasništvo Republike Hrvatske), površine 250 m², udaljenom oko 300 m. od Zrinjevca, Glavnog kolodvora ili Cvjetnog trga, na uglu Preradovićeve br. 31. i ulice Ante Kovačića broj 7. Prostor je uređen na tradicijski način od prije 100 i više godina, po uzoru na tradicijske kuće hrvatskog sela i ruralnih krajeva. Najveći dio aktivnosti i manifestacija odvija se volonterskim radom članova udruge. Posebno mjesto u Hrvatskoj kući pripada kulturi i baštini grada Zagreba i njegove okolice, premda je u njoj zastupljena cijela Lijepa Naša – to je Hrvatska u malom. Tako Hrvatska kuća ima u svom postavu

lijepu zagrebačku sobu iz 18 stoljeća, bogatu i rezbarenu slavonsku sobu, brojne predmete namještaja i opreme kućanstva iz Podravine, Hrvatskog Zagorja, Moslavine, te Dalmatinsku konobu s ognjištem i bunarom izgrađenu od benkovačkog kamena.

Hrvatska kuća služi i za prigodne izložbe i promocije izvornih rukotvorina i suvenira, izložbe umjetnika i za manifestacije tradicijskih običaja, predstavljanje baštine i ljepote pojedinih krajeva naše zemlje, te za tečajeve i edukacije. Dio programa odvija se kroz sudjelovanja na izložbama i gostovanjima naših članova u drugim mjestima u zemlji i inozemstvu, gdje ostvarujemo kulturnu suradnju sa srodnim ili drugim udrugama ili institucijama. Dio programa prikazuje se kroz stvaralaštvo i rukotvorstvo članova udruge koje se temelji na tradiciji i baštini, tako se značajan dio promocije i nastupa ostvaruje kroz npr. modne revije etno kolekcija odjevnih predmeta ili suvenira inspiriranih narodnim nošnjama različitih krajeva Hrvatske. Krajem prošle i početkom ove godine takve etno kolekcije izrađene

su s motivima i uzorima najvrjednijih dijelova naše baštine koja je upisana u listu baštine čovječanstva organizacije UNESCO, te su posvećene programima u čast pristupanja Hrvatske u članstvo Europske unije (motivi nošnje sinjskih alkara, motivi licitarskog srca, paške i lepoglavske čipke). Svi ovi pojedini dijelovi i aktivnosti Hrvatske kuće sačinjavaju složenu, cjelovitu i međusobno povezanu i uvjetovanu programsku cjelinu, koja se ostvaruje kontinuirano kroz vremenski period cijele godine, najvećim dijelom u prostoru Hrvatske kuće.

Saznanja o potrebi da se kulturnu i turističku ponudu grada Zagreba i Hrvatske obogati zaokruženim kulturnim i atraktivnim sadržajem s obilježjima izvornosti i tradicije, bila je našoj udruzi poticaj za ideju o Hrvatskoj kući. Za vrijeme gostovanja u velikim gradovima svijeta vidjeli smo kako tamo visoko cijene svoje tradicije. Npr. u Japanu kao najmodernijoj i tehnološki najnaprednijoj zemlji na svijetu štiju svojega cara i njeguju svoje tradicije. Ili primjer europskih zemalja Austrije i Njemačke, gdje se u posebnim

svečanim prigodama nosi tradicijska odjeća i narodne nošnje.

Hrvatska kuća ima stalnu zadaću našim ljudima, mladim naraštajima, a posebno turistima i visokim inozemnim delegacijama predstaviti ljepotu i bogatstvo narodne kulture, etno baštine, običaja, znanja i vještina dugi niz godina prenošenih s pokoljenja na pokoljenje. Posebnu pozornost projekt pridaje promicanju

i poticanju stvaralaštva utemeljenog na tradiciji, rukotvorstva, starih zanata, kreiranju izvornih i kvalitetnih hrvatskih proizvoda i suvenira, te korištenju uzora i motiva iz etno baštine u kreiranju predmeta svakodnevnog uporabe.

Hrvatska kuća Materina priča – Preradovićeva 31. Zagreb Tel/fax: 01 4683 664, mob. 098 481 200, 098 847 705, email: petplet@gmail.com

Prijateljice Ljiljana Vinković (HTV-ova novinarka) i Mina Petra (gore desno).

Na slici lijevo: Japanski princ Akishino i princeza Kiko u posjetu Hrvatskoj kući 2013. godine.

Na slici skroz lijevo: Ulazna vrata u Hrvatsku kuću u Preradovićevoj 31 u Zagrebu

Dolje: interijer

Programi izložaba

naiva

naiva

HDNU-a za 2015. godinu

Program održavanja izložaba u Galeriji „Mirko Virius“ u HDNU:

Milan Horvat-Hlebinski: 5. - 15. listopada

Branimir Bijelić: 17. - 26. listopada

Miroslav Župančić-Žup: 27. listopada - 8. studenog

Tihomir Ivančan: 10. - 25. studenog

Zlatko Tušek: 1. - 15. prosinca

Petar Petrović: 16. - 25. prosinca

ZAGREB, ljeto, 2015.

Na križanju Tkalčićeve ulice i ulice Krvavi most - ispred Galerije "Mirko Virius"

ZAGREB U sklopu turističkog programa koji organizira TZ Grada Zagreba ispred galerije „Mirko Virius“ 20. lipnja ove godine u priepodnevnim satima nastupala su djeca vrtićkog i osnovnoškolskog uzrasta KUD-a Remete

iz Zagreba otpjevaši nekoliko prigodnih tradicionalnih pjesama uz tamburašku pratnju. Zanimanje slučajnih prolaznika je bilo veliko, a cijeli nastup popratili su domaći i strani turisti slikavši ovaj kratkotrajni koncert na otvorenom.

Promocija "Country vikenda na Šoderici" ispred galerije "Mirko Virius" u Zagrebu

ZAGREB U subotu 25. srpnja u Zagrebu ispred Galerije Mirko Virius u Tkalčićevoj ulici, članovi Line Dance Grupe Bilogorskih renđera promovirali su Country vikend na Šoderici koji se održavao od 7. - 9.

kolovoza na Jezeru Šoderica u organizaciji Turističke zajednice Koprivničko-križevačke županije i Bilogorskih renđera. Pozitivnom energijom i veselom country glazbom bili su prava atrakcija i nije bilo prolaznika koji nije zastao da vidi što se događa.

Potražite na kioscima ili se pretplatite na časopis

Pretplata za 2015 g. iznosi 75 kn
IBAN: HR5124000081110045478

Časopis s temama o starom Zagrebu te aktualnim kulturnim događanjima, ali i o gospodarstvu, turizmu, zdravlju, ljepoti, prehrani...

O zagrebačkoj povijesti progovaramo popularno i zanimljivo, a uvijek znanstveno utemeljeno; pronalazimo zanimljive detalje, rijetke fotografije; otkrivamo malo poznate podatke o ljudima koji su Zagreb obilježili u kulturi, znanosti, privredi, politici, sportu; riječju i slikom vodimo u šetnju gradskim zgradama i palačama.

Iz zagrebačke sadašnjosti izdvajamo najvažnija kulturna i turistička događanja, uvijek aktualno, pregledno, sažeto i informativno.

www.zagrebmojgrad.hr

Zagreb moj grad

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

texel Knjigovodstveni servis

OBNOVITE VAŠU PRETPLATU ZA 2016.

PRETPLATITE SE NA GLASILO "NAIVA"

INTERVJU: **MJO KOVAČIĆ**: "Moja Zaklada u Basaričekovoj u Zagrebu"

naiva

HDNU Glasilo Hrvatskog društva naivnih umjetnika
Godina 1, broj 1, Zagreb, jesen 2014. Izlazi tromjesečno Cijena 15 kn

Ivan Lacković - Croatia: (1931-2004)
izložba 2014. u spomen na 10. obljetnicu
Obilježena
100. obljetnica
rođenja Ivane
Generalića
1914. - 2014.
20.10.17
Gdje je zbirka
Lutajućeg
Reportera?

Glasilo izlazi 4 puta godišnje

Primjer - kako treba ispisati uplatnicu !!!!

80 kn

UNIVERZALNI NALOG ZA PLAĆANJE			
PLATITELJ (nazivna i adresa): Ivan Ivanović Trg dr. Franje Tuđmana 12 Samobor	IBAN i broj računa primatelja: HR 752360001101578162	Model: 99	Postupak plaćanja: Pretplata za glasilo "Naiva" za 2016. g. + POŠTARINA
PRIMATELJ (nazivna i adresa): HDNU Tkalciceva 14 Zagreb	IBAN i broj računa primatelja: HR 5124000081110045478	Model: 99	Postupak plaćanja: Pretplata za glasilo "Naiva" za 2016. g. + POŠTARINA
BIC i naziv banke primatelja:	Prezentirani (izdavač):	Putnik korisnik PU	Postupak korištenja PU
Valuta pojava:	Tržišna vrijednost:	IBAN i broj računa:	IBAN i broj računa:

DVOJEZIČNA
MONOGRAFIJA HDNU-a
160 stranica, 840 fotografija,
A4-format, šivani uvez

Cijena: 290 kn

50 GODINA HRVATSKOG DRUŠTVA NAIVNIH UMJETNIKA

U
P
R
O
D
A
J
I

Životopisi 240 autora - slikara i kipara

Kako i kada je nastalo
Hrvatsko društvo naivnih
umjetnika - HDNU

50 YEARS OF THE CROATIAN
ASSOCIATION OF NAÏVE
ARTISTS

Galerija Mirko Virius
HDNU - Hrvatsko društvo naivnih umjetnika
www.hdn.hr

ZAGREB
1964 - 2014

KNJIGU
MOŽETE KUPITI
TELEFONSKOM
NARUŽBOM

(01) 4813-730
(098) 646-801

Tko su bili

sudionici burnog

likovnog vremena 1960-ih i 1970-ih

Na hrvatskom i
engleskom jeziku